

ilpii i se făcu poftă de îmbucătura aceea, așa că se apropie de copac și spus

Lev Nikolaevici Tolstoi

Furnica și porumbița

 mondoro

LUCRARE APĂRUTĂ CU SPRINUL
gramar
DISTRIBUȚIE

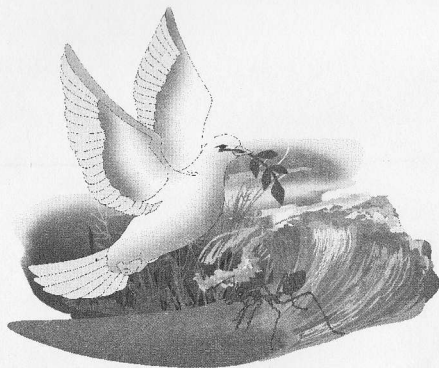
ar cveni sa fi imparat! Si ai fi int-adevar imparat, daca ai avea si un glas frum

Lev Nikolaevici Tolstoi

Furnica și porumbița

Traducere din limba rusă de Tatiana Benea

Editura MondoRo

București, 2016

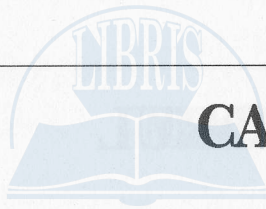
Cuprins

CALUL ȘI IAPA / 5	STÂNCUȚA ȘI PORUMBELII / 29
VULPEA ȘI COCORUL / 6	FURNICA ȘI PORUMBIȚA / 30
MAIMUȚA ȘI PUI EI / 7	BROASCA ȚESTOASĂ ȘI VULTURUL / 31
VEVERIȚA ȘI LUPUL / 8	MĂGARUL ȘI CALUL / 31
VULTURUL, CIOARA ȘI CIOBANUL / 9	GĂINA ȘI OUĂLE DE AUR / 32
COCOȘII ȘI VULTURUL / 10	LEUL ȘI ȘOARECELE / 33
DRUMETII / 11	CÂINELE, COCOȘUL ȘI VULPEA / 34
COCOȘUL, MOTANUL ȘI ȘOARECELE / 12	BABA ȘI GĂINA / 35
COCOȘUL DE MUNTE ȘI VULPEA / 13	DIHORUL / 35
LUPUL ȘI CÂINELE / 15	LUPUL ȘI BĂTRÂNA / 35
CĂLĂTORII ȘI MAREA / 16	LIBELULA ȘI FURNICILE / 36
BROASCA ȘI ȘOARECELE / 17	LUCRĂTOARELE ȘI COCOȘUL / 37
ȘOARECELE DE RÂND ȘI ȘOARECELE DE ORAȘ / 18	LUPUL ȘI COCORUL / 37
MAIMUȚA ȘI DELFINUL / 19	BROASCA ȘI LEUL / 38
VULTURUL ȘI VULPEA / 20	CÂINELE ȘI UMBRA SA / 39
PISICA ȘI VULPEA / 21	CERBUL ȘI PUIUL DE CERB / 40
VULPEA ȘI MAIMUȚA / 22	VULPEA ȘI STRUGURII / 41
MOTANUL CU ZURGĂLĂI / 23	VULPEA ȘI ȚAPUL / 41
LEUL ȘI MĂGARUL / 24	MĂGARUL ÎN PIELE DE LEU / 42
VULPEA ȘI LEUL / 25	VITICULTORUL ȘI FECIORII SĂI / 42
VULPEA ȘI FAZANII / 25	BARZA ȘI COCORUL / 43
STÂNCUȚA ȘI ULCIORUL / 26	PESCARUL ȘI PEȘTIȘORUL / 44
CÂINELE ȘI STRIDIA / 27	IEPURII ȘI BROAȘTELE / 45
CRIVĂȚUL ȘI SOARELE / 27	TATĂL ȘI FECIORII SĂI / 46
MINCINOSUL / 28	VULPEA / 47
	ȚÂNȚARUL ȘI LEUL / 48

CĂINELE ȘI LUPUL / 49
MĂGARUL SĂLBATIC
ȘI MĂGARUL DOMESTIC / 50
CALUL ȘI STĂPÂNII / 51
LUPUL ȘI CAPRA / 52
CERBUL / 53
CERBUL ȘI VIA / 54
BĂTRÂNUL ȘI MOARTEA / 55
MOTANUL ȘI ȘOARECII / 55
DOI PRIETENI / 56
ȚĂRANUL ȘI DUHUL APELOR / 57
LUPUL ȘI IEDUL / 58
LEUL, LUPUL ȘI VULPEA / 59
LEUL, MĂGARUL ȘI VULPEA / 60
STUFUL ȘI MĂSLINUL / 61
IEPURELE ȘI BROASCA ȚESTOASĂ / 62
PREPELIȚA ȘI PUII EI / 63
URSUL ȘI ALBINELE / 65

PĂUNUL / 65
ALBINELE ȘI TRÂNTORII / 67
PĂUNUL ȘI COCORUL / 67
VÂNĂTORUL ȘI PITPALACUL / 68
VRABIA / 68
ȘOIMUL ȘI PORUMBEII / 69
STĂPÂNUL ȘI LUCRĂTORUL / 70
LILIAČUL / 71
CĂINELE ȘI HOȚUL / 72
RĂCUȘORUL ȘI MAMA LUI / 73
BĂIATUL ȘI ALUNELE / 73
HERCULE ȘI CĂRĂUȘUL / 74
MĂGĂRUȘUL ȘI STĂPÂNUL SĂU / 75
TÂNĂRUL PĂSTOR ȘI LUPUL / 75
ȚÂNȚARUL ȘI TAURUL / 77
PLATANUL / 77
OILE ȘI PORCUȘORUL / 78
Cuprins / 79

Flânsit

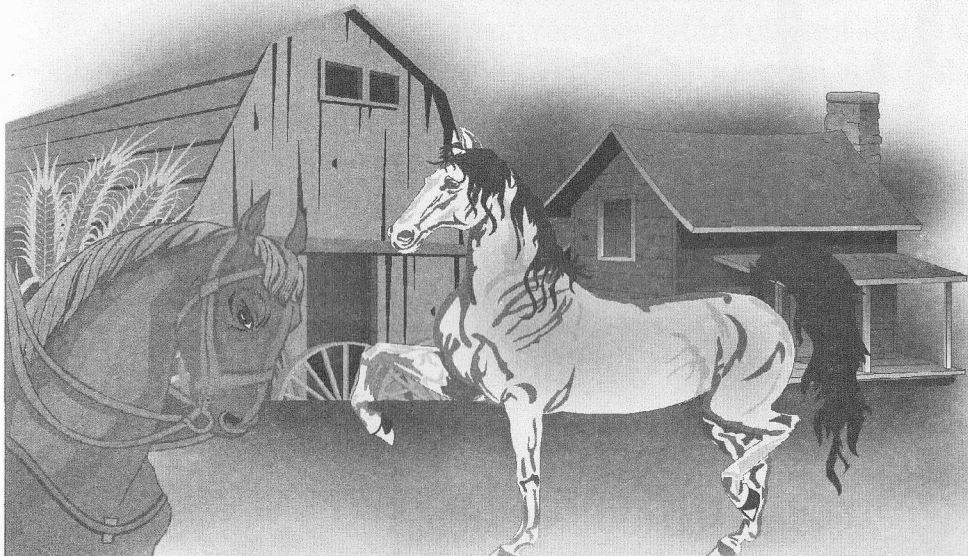
CALUL ȘI IAPA

Și ziua și noaptea, iapa se ducea la câmp, – la păscut, iar calul noaptea se hrănea, și ziua ara.

Odată, iapa îi spuse calului:

— De ce tot ari? Dacă eram în locul tău, nu m-aș duce la arat. Și chiar de m-ar lovi stăpânul cu biciul, îi dau și eu cu copita.

Ziua următoare, calul, zis și făcut, nu mai voi să are. Atunci, văzând țăranul înfumurarea calului, înhămă iapa la plug.

VULPEA ȘI COCORUL

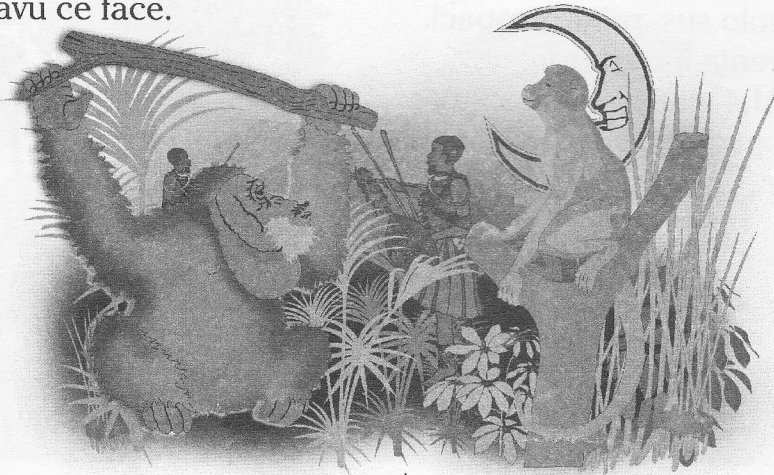
Vulpea îl invită pe cocor la masă și-i servi niște zeamă într-o farfurie întinsă. Bietul cocor nu putu apuca nimic din farfurie cu ciocul său lung, totul îi cădea alături, iar vulpea liniștită mănăcă totul de una singură. A doua zi, cocorul o invită pe vulpe la el și o servi tot cu o zeamă de fructe, dar dintr-un ulcior cu gâtul strâmt. Vulpea cât de tare se strădui, nu reuși să bage deloc botul în ulcior, pentru că nu intra, însă cocorul, cu ciocul său lung, îl goli imediat.

MAIMUȚA ȘI PUI EI

O maimuță avea doi pui. Pe unul îl iubea nespus de mult, pe celălalt, mai puțin. Într-o zi, oamenii veniră la vânatoare prin pădure și luară urmele vânatului. După lungi alergări prin pădure reușiră să vâneze puiul de maimuță cel îndrăgit. Celălalt pui se ascunse în inima pădurii și astfel oamenii nu reușiră să-l prindă. Văzând maimuța marea nenorocire, alergă cu puiul nedorit să-l scape, dar, grăbită cum era și sărind printre copaci în fuga cea mare și cu puiul în brațe, îl scăpă pe aceasta pe jos. Puiul se lovi cu capul de o stâncă și muri.

Astfel, biata maimuță văzu că rămase și fără ultimul său pui, deși acum că era mort își dădu seama cât de mult îl iubea și pe acesta, dar nu mai avu ce face.

VEVERIȚA ȘI LUPUL

Jucându-se și sărind de pe o creangă pe alta, veverița căzu odată chiar pe spinarea unui lup adormit. Văzând această grozăvie, lupul sări în sus și, nervos foarte, vru să o mănânce pe veveriță. Atunci aceasta începu să-l roage:

— Lasă-mă să plec, lupule, te rog din suflet.v

Lupul, mai domolit în glas, îi spuse:

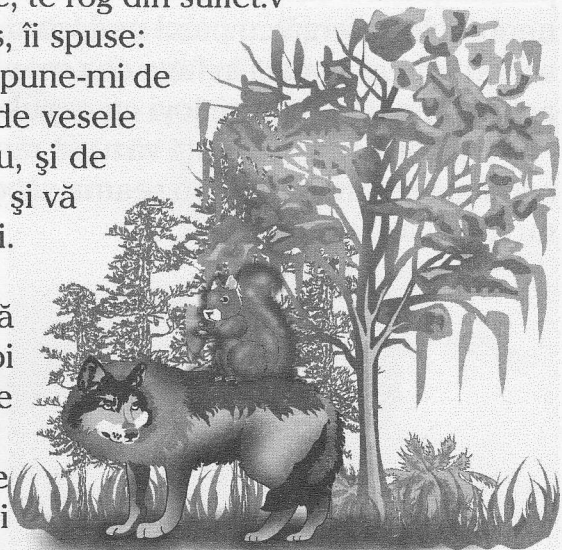
— Bine, am să te las, dar spune-mi de ce voi, veverițele, sunteți atât de vesele mereu. Eu mă plictisesc mereu, și de câte ori vă privesc, voi tot săriți și vă jucați acolo sus, printre copaci.

Veverița îi răspunse:

— Mai întâi lasă-mă să mă urc în copac, iar de acolo îți voi spune tot, căci aici mi-e frică de tine.

Lupul o lasă, iar veverița se cățăără în copac și de acolo îi spuse:

— Tu te plictisești, de rău ce ești. Răutatea îți mistuie inima. Pe când noi suntem vesele fiindcă suntem bune și nu facem rău nimănu.

VULTURUL, CIOARA ȘI CIOBANUL

Odată, un vultur, apărând în zbor de după o stâncă, înșfăcă în gheare un miel și îl duse cu dânsul. Cioara, care văzuse și ea întreaga întâmplare, având mare invidie, vru să facă și ea la fel. Gîndind așa, cioara își înfipse ghearele în lâna unui berbec, însă în zadar încerca să-l ia cu dânsa în zbor. Nu mai știa nici cum să-și mai scoată ghearele din lâna acestuia, atât de tare se încâlcise în ea. Veni și ciobanul, și văzând acestea, i-a tăiat din aripile ciorii, iar seara a dus-o și le-a aratat-o copiilor. Copiii l-au luat la întrebări pe cioban, ce fel de pasăre e asta? Iar ciobanul le zise: „Eu știu că e o cioară, dar ea se crede vultur”.

Întrecerea cu cei puternici nu duce la nimic bun, eșecul poate provoca doar răs.

